

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum oporteat confessionem esse integram? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Dei gerit: & idèd debet ei fieri hoc modo confessio, sicut fit contritio Deo. Vnde sicut non esset contritio, nisi quis de omnibus peccatis, quæ memoriæ occurrunt contereretur: ita non esset confessio, nisi quis de omnibus, quæ memoriæ occurrerint, confiteatur.

Ad tertium dicendum, quòd quidam dicunt, quòd quando aliquis recordatur eorum, quæ prius oblitus erat, debet etiam ea quæ prius confessus fuit, iterum confiteri: & præcipue si non potest eundem habere, cui ante confessus fuerat, qui omnia cognoscit: vt totius culpæ quantitas vni sacerdoti innotescat. Sed hoc non videtur necessarium: quia peccatum habet quantitatem & ex seipso, & ex adiunctione alterius: peccatorum autem, de quibus confessus est, manifestauit quantitatem, quam ex seipsis de se habent. Ad hoc autem, quòd sacerdos vtramque quantitatem huius peccati, cuius fuerat oblitus, cognoscat: sufficit quòd hoc peccatum confitens dicat explicitè, & alia in generali: dicendo, quòd cum aliis multa confiteretur, huius oblitus fuit.

Ad quartum dicendum, quòd etiam si sacerdos non possit de omnibus absoluere, tamen tenetur peccatis ei omnia confiteri, vt quantitatem totius culpæ cognoscat, & de illis de quibus non potest absolute, ad superiorem remittat.

ARTIC. III.

Vtrum possit quis per alium vel per scriptum confiteri?

37

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quòd possit quis per alium, vel per scriptum confiteri. Quia confessio ad hoc necessaria est, vt conscientia peccatis: quæ sacerdoti pandatur. Sed homo potest per alium, vel per scriptum suam conscientiam sacerdoti manifestare. Ergo sufficit per alium, vel per scriptum confiteri.

2 Præterea, Quidam non intelliguntur à propriis sacerdotibus propter linguæ diuersitatem: &

G 3 tales

tales non possunt nisi per alios confiteri. Ergo est de necessitate sacramenti, quod per seipsum confiteatur: & ita videtur, quod si per alium confessus fuerit qualitercumque, sufficiat ei ad salutem.

¶ 3 Præterea, De necessitate sacramenti est homo proprio sacerdoti confiteatur, ut ex dicto art. 2. Sed aliquando proprius sacerdos est absens, cui non potest pœnitens propria voce loqui: tunc autem per scriptum ei suam conscientiam manifestare. Ergo videtur, quod per scriptum ei suam conscientiam transmittere debeat.

q̄ preced.
art. 5.

SED contra, Homo ita tenetur ad confessionem peccatorum, sicut ad confessionem fidei. Sed confessio fidei ore est facienda, ut patet Rom. 10. Confessio peccatorum.

¶ Præterea, Qui per seipsum peccauit, per seipsum debet pœnitere. Sed confessio est pœnitentia. Ergo pœnitens debet confiteri propria voce.

RESPONDEO dicendum, quod confessio non solum est actus virtutis, sed etiam est pars sacramenti. Quamuis autem ad eam, secundum quod est actus virtutis, sufficeret qualitercumque fieret, et non esset tanta difficultas in vno modo sicut in alio. Item secundum quod est pars sacramenti, habet determinatum actum, sicut & alia sacramenta habent determinatam materiam. Et sicut in baptismo significandam interiorem abluionem, assumitur elementum, cuius est maximus vsus in abluendo, in actu sacramenti confessionis, ad manifestandum peccata, assumitur illud elementum, quo maxime conveniens manifestare, scilicet proprium verbum. Et per hoc modi sunt inducti in supplementum istius elementum.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut in alio elemento non sufficit qualitercumque abluere, in hoc elemento determinatum: ita nec in peccato sufficit qualitercumque peccata manifestare, nisi per proprium verbum, quod per actum determinatum manifestentur.

Ad secundum dicendum, quod in eo qui vsus linguae non habet, sicut est mutus, vel qui est alterius linguae, sufficit quod per scriptum, aut per nuntium, aut per interpretem confiteatur: quia non exigitur ab homine plus quam possit: quamuis homo non possit vel debeat Baptismum accipere, nisi in aqua, quae est omnino ab exteriori, & nobis ab alio exhibetur. Sed actus confessionis est ab intra & a nobis: & ideo quando non possumus vno modo, debemus, secundum quod possumus, confiteri.

Ad tertium dicendum, quod in absentia proprii sacerdotis etiam potest laico fieri confessio: & ideo non oportet quod per scriptum fiat: quia plus pertinet ad necessitatem confessionis actus, quam ille, cui fit confessio.

ARTIC. IV.

Utrum sexdecim conditiones assignatae requirantur ad confessionem?

38

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod sexdecim illae conditiones, quae a magistris assignantur, his versibus contentae, non requirantur ad confessionem.

Sit simplex, humilis confessio, pura, fidelis, Atque frequens, nuda, & discreta, libens, verecunda, Inepta, secreta, & lachrymabilis, accelerata, Fortis, & accusans, & sit parere parata. Fides enim & simplicitas, & fortitudo sunt per se virtutes. Ergo non debent poni per se conditiones confessionis.

¶ 2 Præterea, Purum est, quod non habet permissivum: similiter simplex compositionem & remissionem aufert. Ergo superflue alterutrum ponitur.

¶ 3 Præterea, Peccatum semel tantum commissum nullus tenetur confiteri nisi semel. Ergo si homo peccatum non iterat, non oportet quod sit frequens confessio.

¶ 4 Præterea, Confessio ad satisfactionem ordinatur.

G 4 natur.